

NIEUCZESNIK (2) *sb m*

nieuczestnik *a. nieucześnik* (2), [**nieuczestnik**].

N sg nieucze(s)nik (2).

Sł stp brak, Cn: nieucześnik, Linde brak.

Nie mający części swojej w spółce z kim, nie działający wspólnie z kim; expers, ex(s)ors Mącz, Cn; inconscius, immunis Cn (2) : Expers, Nie vczefnik/ nie máyący części Mącz 282a; Exors, Nievczefnik/ nie máyący części s kim. Mącz 403c; [Expers, ohnig. P. niemájący części/ nieuczestnik. Volck 450].

Cf UCZESTNIK

KK